

קָלְלוֹת. וְזָהוּ שֶׁכְּתוּב בּוֹ (תהלים קט) וַיֵּאָהֵב קָלְלָהּ וּתְבוֹאָהּוּ.

וְאִזּוֹ רוּחַ טְמֵאָה שׁוֹרָה עַל אוֹתָם הַיְדִים, שֶׁהוּא דָרְכוֹ לְשֵׁרוֹת עַל מְקוֹם רִיק, וּבִרְכָה לֹא שׁוֹרָה בְּמְקוֹם רִיק. וְעַל זֶה (שְׁמִכְרָף אוֹתוֹ. וְאִם הֵם מִתְעוֹרְרִים אֶל אוֹתוֹ פּוֹרֵשׁ הַיְדִים וְהֵם לַחֲנָם - מִקְלָלִים אוֹתוֹ בְּמֵאִתִּים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה קָלְלוֹת, וְאִזּוֹ רוּחַ טְמֵאָה שׁוֹרָה עַל אוֹתָן יְדִים, שְׁרָבְכָה לְשֵׁרוֹת עַל מְקוֹם רִיק. מִשּׁוּם כִּי יִזְהַר הָאָדָם בְּשַׁעֲהַ שְׁמֵרִים יְדָיו לְמַעַלְהָ אוּ בִּבְרֻכּוֹת אוּ בַתְּפִלָּה וְלֹא יָרִים יְדָיו לַחֲנָם. וְעַל זֶה) כְּתוּב (בראשית יד) הִרְמִיתִי יָדִי אֶל ה' אֵל עֵלְיוֹן, שְׁמֵתְרֹגְמִים: בַּתְּפִלָּה.

וּבִכְפֻרֵי שֵׁת הַיְדִים הַזֹּאת יֵשׁ סוּדוֹת עֵלְיוֹנִים. בְּשַׁעֲהַ שְׁנַפְרָשִׁים וּמְדוּקָפִים לְמַעַלְהָ, מְכַבֵּד הָאָדָם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכִמְהָ סוּדוֹת עֵלְיוֹנִים. וְרֵאוּי לִיחַד סוּד שֶׁל עֶשֶׂר הָאֲמִירוֹת כְּדִי לִיחַד אֶת הַפֶּל, וּלְכַרֵּף אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּרֵאוּי. וְרֵאוּי לִיחַד אֶת סוּד הַמְרַכְבּוֹת הַפְּנִימִיּוֹת וְהַמְרַכְבּוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת כְּדִי שִׁיתְכַרֵּף הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּכָל הַצְּדָדִים, וְיִתְיַחַד הַכָּל כְּאֶחָד, מַעַלְהָ וּמַטָּה.

פְּתַח וְאָמַר, (שְׁמוֹת כג) וְלֹא יֵרָאוּ פְּנֵי רִיקָם. זֶהוּ סוּד שֶׁל זְקִיפַת הָאֲצָבָעוֹת, כְּשׁוֹזָקָף אוֹתָם הָאָדָם לְמַעַלְהָ, שֶׁצְּרִיף שְׁלֹא לְזָקָף בְּרִיקָנוֹת, אֶלֶּא בַתְּפִלָּה וּבִבְקָשׁוֹת וּבִבְרֻכּוֹת. וְעַל זֶה וְלֹא יֵרָאוּ פְּנֵי רִיקָם. לֹא כְּתוּב וְלֹא יֵרָאוּ לְפָנָי, אֶלֶּא פְּנֵי, סוּד שֶׁל זְקִיפַת הָאֲצָבָעוֹת שְׁלֹא צְרִיף לְזָקָפָם לַחֲנָם, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָאָר.

עֲשֶׂרָה שְׁלִיטִים שְׁאֲמָרְנוּ הֵם עֶשֶׂר אֲמִירוֹת לְמַטָּה, בְּסוּד (בְּסוּד עֲשֶׂרָה שְׁלִיטִים מְמַנִּים שְׁאֲמָרְנוּ, אֵלּוּ מְמַנִּים לְמַטָּה בְּסוּד) שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הַרְשׁוּמוֹת כְּמוֹ שְׁלֵמְעֵלָה, וְאַלְהָ עוֹמְדִים בְּרֵאוּשׁוֹנָה עַל אוֹתָהּ זְקִיפַת אֲצָבָעוֹת, וּבִזְהָ נֶאֱחָז לְמַעַלְהָ כָּל צֵד הַקְּדוּשָׁה לְהָרִים, אִזּוֹ כָּל

וְאַרְבָּעִין וּתְמַנְיָא לְוֹטִינן. וְהֵאֵי אֵיהוּ דְכְּתִיב בֵּיהּ, (תהלים קט) וַיֵּאָהֵב קָלְלָהּ וּתְבוֹאָהּוּ.

וּבְדִין, רוּחַ מְסֻאָבָא שְׂרִיָא עַל אֵינוֹן יְדִין, דְּאֵיהוּ אֲרַחֲיָה לְמִשְׁרֵי עַל אֲתָר רִיקְנִיָא, וּבִרְכַתָּא לֹא שְׂרִיָא בְּאֲתָר רִיקְנִיָא. וְעַל דָּא (נ"א דְּמְכַרְבָּה לִיָּהּ וְאִי אֵינוֹן מִתְעוֹרְרִין לְגַבֵּי הַהוּא פְּרִישׁוּ דְּדִין וְאֵיהוּ לְמַנְיָא אֵינוֹן לְפָנֵין לִיָּהּ בְּמֵאִתָּהּ וְאַרְבָּעִין וּתְמַנְיָא לְוֹטִינן וּבְדִין רוּחַ מְסֻאָבָא שְׂרִיָא עַל אֵינוֹן דִּין דְּאֵיהוּ אֲרַחֲיָה לְמִשְׁרֵי עַל אֲתָר רִיקְנִיָא כְּגִין כִּי יִסְתַּמַּר בַּר נֶשׁ בְּשַׁעֲתָא דְּאָרִים יְדָיו לְעִילָא לְמַתְוִי בְּצִלוֹ אוּ בִּבְרַכְבָּאֵן וּבְצִלּוֹתָא וְלֹא יָרִים יְדָיו לְמַנְיָא וְעַל דָּא) פְּתִיב, (בראשית יד) הִרְמִיתִי יָדִי אֶל ה' אֵל עֵלְיוֹן, דְּמִתְרֹגְמִינָן בְּצִלוֹ.

וּבְהֵאֵי פְּרִישׁוּ דְּיְדִין, אֵית רְזִין עֵלְאִין, בְּשַׁעֲתָא דְּאֲתְפְּרִישׁוּ, וְאַזְדַּקְפוּ לְעִילָא, אוֹקִיר בַּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּכִמְהָ רְזִין עֵלְאִין. אֲחֲזִי לִיחַדָּא רְזָא דְּעֶשֶׂר אֲמִירָן, כְּגִין לִיחַדָּא כְּלָא, וְלֹאֲתְכַרְכָּא שְׁמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא חֲזִי, וְאַחֲזִי לִיחַדָּא רְזָא דְּרַתִּיכִין פְּנִימָאִין, וְרַתִּיכִין דְּלִבְר, כְּגִין דִּיתְכַרֵּף שְׁמָא קְדִישָׁא בְּכָל סְטְרִין, וְיִתְיַחַד כְּלָא כְּחַדָּא, עִילָא וְתַתָּא.

פְּתַח וְאָמַר, (שְׁמוֹת כג) וְלֹא יֵרָאוּ פְּנֵי רִיקָם, דָּא אֵיהוּ רְזָא דְּזָקִיפּוּ דְּאַצְבָּעֵן, כְּדִי זְקִיף לֹון בַּר נֶשׁ לְעִילָא, דְּבַעֵי דְּלֹא לֹאֲזַדְקָפָא בְּרִיקְנִיָא, אֶלֶּא בְּצִלוֹ וּבְכַבְּעוֹתִין וּבִבְרַכְבָּאֵן. (אוּ בְּחַד מְנִיחָהוּ) וְעַל דָּא וְלֹא יֵרָאוּ פְּנֵי רִיקָם. וְלֹא יֵרָאוּ לְפָנָי לֹא כְּתִיב, אֶלֶּא פְּנֵי, רְזָא דְּזָקִיפּוּ דְּאַצְבָּעֵן, דְּלֹא אֲצַטְרִיכוּ לְזָקָפָא לְמַנְיָא, כְּמָה דְּאֲתַמַּר.

עֲשֶׂרָה שְׁלִיטִין דְּקֵאמְרָן, אֵינוֹן עֶשֶׂר אֲמִירָן לְתַתָּא, בְּרֵזָא (נ"א עֲשֶׂרָה שְׁלֵמִינִין מְמַנִּין דְּקֵאמְרָן, אֵינוֹן מְמַנִּין לְתַתָּא בְּרֵזָא) דְּאֲתַוּוֹן רְשִׁימִין כְּגִוּוֹנָא דְּלְעִילָא, וְאַלִּין קִימִין בְּקַדְמִיתָא עַל הַהוּא זְקִיפָן דְּאַצְבָּעָאֵן. (דף ס"ז ע"ב) וּבְהֵא כָּל סְטְרָא דְּקְדוּשָׁה אֲתַאֲחַד לְעִילָא לְאַרְמָא, כְּדִין כָּל סְטְרִין

אחרנין אתפפין כלהו, ואודן למלפא קדישא. תא חזי, ברזא דקדושה (נ"א דשמא קדישא) איהו מלך, וכהן ומשמש תחותיה, (ברזא דקדושה) בין לעילא בין לתתא. אית מלך לעילא, דאיהו רזא דקדש הקדשים, ואיהו מלך עלאה, ותחותיה אית כהן רזא דאור קדמאה, דקא משמש קמיה, ודא איהו כהן דאקרי גדול, סטרא דימינא.

אית מלך לתתא, דאיהו כגוונא דההוא מלך עלאה, ואיהו מלך על פלא דלתתא. ותחותיה אית כהן דמשמש ליה, רזא דמיכאל פהנא רבא, דאיהו לימינא. (נדאי בסטרא דקדשה אית מלך וכהן) ודא איהו רזא דמהימנותא שלימתא, סטרא דקדושה.

בסטרא אתרא, דלאו איהו סטרא דקדושה, אית רזא דאיהו מלך, והא אוקימנא דאקרי (קהלת ד) מלך זקן וכסיל, ותחותיה אית כהן און, ודא הוא רזא דכתיב, (הושע יב) ויאמר אפרים אף עשרתי מצאתי און לי, בגין דחילא דא, שלטא על ההוא עובדא דעבד ירבעם. ואלמלא דאשפח חילא דא, לא יכיל לאצלחא בההוא עובדא.

רזא דמלה, בשעתא דהאי מלך והאי כהן אתפפין, ואתברו, פדין כל סטרין אחרנין אתפפין, ואודן ליה לקודשא בריך הוא, פדין קדשא בריך הוא שליט בלחודוי עילא ותתא, כמה דאתאמר, (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא.

בגוונא דא, ורזא דא ממש, עבד קדשא בריך הוא בארעא, דתבר מלך זקן וכסיל, ודא הוא פרעה, בשעתא דאתא משה לפרעה, ואמר, (שמות ה) אלהי העברים נקרא עלינו, פתח ואמר, לא ידעתי את יי', ובעא קדשא בריך הוא דיתיקר שמייה בארעא,

הצדדים האחרים מתכופפים ומודים למלך הקדוש.

בא וראה, בסוד של קדשה (של השם הקדוש) הוא מלך וכהן ומשמש תחתו (בסוד של קדשה), בין למעלה בין למטה. יש מלך למעלה, שהוא סוד של קדש הקדשים, והוא מלך עליון, ותחתיו יש כהן, סוד של אור ראשון, שמשמש לפניו, וזהו כהן שנקרא גדול, צד הימין.

יש מלך למטה שהוא כמו אותו מלך עליון, והוא מלך על הכל שלמטה, ותחתיו יש כהן שמשמש אותו, סוד של מיכאל כהן גדול, שהוא לימין, (ודאי בצד הקדשה יש מלך וכהן) וזהו סוד האמונה השלמה, צד הקדשה.

בצד האחר, שאינו צד הקדשה, יש סוד שהוא מלך, והרי בארנו שנקרא מלך זקן וכסיל, ותחתיו יש כהן און, וזהו סוד הכתוב (הושע יב) ויאמר אפרים אף עשרתי מצאתי און לי. משום שכח זה שולט על אותו מעשה שעשה ירבעם. ואלמלא שנמצא כח זה, לא לכל להצליח באותו מעשה. סוד הדבר - בשעה שהמלך הזה והכהן הזה נכפים, ונשברו, אז נכפים כל יתר הצדדים ומודים לקדוש ברוך הוא, ואז הקדוש ברוך הוא שולט לבדו מעלה ומטה, כמו שנאמר (ישעיה ב) ונשגב ה' לבדו ביום ההוא.

כמו זה וסוד זה ממש עשה הקדוש ברוך הוא בארץ, ששבר מלך זקן וכסיל, וזהו פרעה. בשעה שבא משה לפרעה ואמר (שמות ה) אלהי העברים נקרא עלינו, פתח ואמר, לא ידעתי את ה'. ורצה הקדוש ברוך הוא

לא ידעתי את יי', ובעא קדשא בריך הוא דיתיקר שמייה בארעא,